

ALTAFULLA, MAR I MUNTANYA: PUJADA A SANT ANTONI (MEMORIAL BALTASAR RABASSA)

Guillermo Alonso Cantorné
guillermoalonso.altafulla@gmail.com

És d'hora, i més en plena festa major petita, quan Botigues de Mar comença a rebre visitants. Molts dels que arriben ho fan en calça curta i samarreta de tirants. El seu objectiu no està dins de l'aigua o a la sorra de la platja, com en els mesos anteriors; ben al contrari, és a dalt, a la part més alta del poble. Reviuran el camí que fa tres-cents anys va fer un pescador del poble per trobar el retir. Ells i elles no buscaran soledat i reflexió, sinó diversió. Continuar la festa dels dies anteriors però d'una manera diferent. Compartint amb veïns i veïnes l'esforç d'arribar a l'ermita de Sant Antoni al més ràpid possible, o simplement d'arribar-hi. Gaudir de la companyia i de la conversa del camí. Tots saben que tenen recompensa: la satisfacció d'haver tornat a participar a la Pujada Memorial Baltasar Rabassa. I ja en són quinze. La majoria no sap qui era ni per què es fa, però en gaudeixen any rere any, fidels a la cita.

Al llarg d'aquests anys, la pujada ha canviat una mica. En la primera edició en què vaig prendre part, la tercera, la majoria de la gent feia el recorregut caminant i érem uns pocs els qui ens atrevíem a córrer. Fins i tot algú de l'organització, en aquestes primeres edicions, ens recomanava no fer-ho. Recomanació totalment contradictòria amb el repertori de trofeus que esperen sempre a dalt els primers a arribar. El canvi de tendència s'ha produït progressivament, i en la darrera pujada ja eren molts més els qui feien l'ascensió tan ràpid com podien.

En aquest canvi hi ha jugat un paper fonamental la fundació, ara fa deu anys, d'una de les entitats esportives més nombroses i actives de la nostra vila, els Atletes d'Altafulla, que han convertit el córrer en una de les aficions més grans dels nostres vilatans i vilatanes. Ells i elles fins i tot han assumit part de la responsabilitat en l'organització.

Molts altafullencs han guanyat el seu primer trofeu en aquesta pujada, ja sigui per haver sigut dels tres primers de la seva categoria, el o la més jove que puja pel seu pro-

pi peu o el més veterà o veterana. L'alegria impregna tots els qui reben els guardons, i fins i tot els qui no els reben, perquè sempre hi ha un fill, una neboda, una tieta, un pare o una àvia entre els premiats.

Però l'essencial continua perdurant. Fer poble. Gairebé ningú sap quant ha trigat a arribar, perquè la festivitat sempre acaba imposant-se a la competició. En cada una de les edicions, el que es respira és familiaritat, la pròpia i la dels teus veïns, i això ho reconeix de seguida tothom qui hi ha participat alguna vegada. És com una festa privada on any rere any ens retrobem per complir amb la mateixa tradició.

I com en totes les festes, no hi pot faltar el menjar. A Sant Antoni la coca de recapte espera els qui pugen complint amb la tradició i els qui tenen la tradició de pujar amb cotxe per esmorzar.

Encara no hi has participat mai i ets d'Altafulla? Enguany no t'ho pots perdre. La Pujada a Sant Antoni, Memorial Baltasar Rabassa, t'espera cada any.

Els grups d'altafullencs preparats per a la Pujada a Sant Antoni, des de les Botigues de Mar, rememorant el fundador-pescador Baltasar Rabassa.

El camí fa pujada pel carrer de Dalt i el tram final a l'ermita de Sant Antoni.

Ja s'ha arribat a Sant Antoni, i sovint encara resten forces per a un darrer esforç abans de la foto de grup.

